

Рисунок 1 – Геопросторовий аналіз навчальних закладів

Отже, формування геоінформаційного середовища забезпечує підтримку прийняття керуючих рішень, спрямованих на забезпечення раціонального благоустрою міста Северодонецька.

ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ РОЗРОБКИ ГЕОІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ НА ОСНОВІ ПРОГРАМИ «ДОСТУПНИЙ ХАРКІВ»

І. С. ТВОРОШЕНКО, В. А. ТАБАШНИК,

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова (м. Харків, Україна)*

E-mail: tvoroshenko@gmail.com

Розробка доступного середовища життєдіяльності для людей з обмеженими можливостями, здатного забезпечити їм рівні з іншими громадянами можливості та максимальну інтеграцію в суспільство є одним з провідних напрямків соціальної політики будь-якої держави.

Доступне середовище – це середовище життєдіяльності людей з урахуванням потреб, що виникають у людей з фізичними, сенсорними або інтелектуальними порушеннями, яке дозволяє їм вести повноцінний та незалежний спосіб життя.

Враховуючи, що на сьогоднішній день у місті Харкові проживає близько 685 людей з обмеженими можливостями, що пересуваються на інвалідних колясках, виникає необхідність у розробці електронного середовища доступності для маломобільних людей на основі розвитку соціальної програми «Доступний Харків».

Метою створення геоінформаційної системи на основі програми «Доступний Харків» є візуалізація просторових даних, у тому числі об'єктів сфери культури, освіти, науки, житлово-комунальних господарств, телекомунікації, надання усім зацікавленим особам повної та

актуальної інформації про зазначені об'єкти, а також аналітичних інструментів для визначення об'єктів та маршрутів, найбільш пристосованих для людей з обмеженими можливостями.

Вихідні дані для проведення дослідження та розробки зазначеної системи отримано під час участі у проекті американської національної спільноти географів SECONDARY CITIES за допомогою спеціального мобільного додатку Survey123 для збору даних, що підтримує «розумні» форми для роботи з атрибутивною інформацією, дозволяє збирати дані стосовно точкових об'єктів та перевіряє коректність введених значень, прикріплює фотографії з описами, налаштовує опитування. Слід зазначити, що додаток Survey123 доступний для різних операційних систем, у тому числі iOS, Android, Windows Phone.

Аналог програми «Доступний Харків» вже існує в Німеччині, його реалізовано у вигляді проекту «Wheelmap.org» – це онлайн-карта, яка дозволяє знаходити та відмічати місця, які доступні для маломобільних людей, тому саме її вирішено взяти за основу.

Запропонована геоінформаційна система повинна враховувати інформацію про доступність до просторових об'єктів, тобто наявність біля них пандусів (рис. 1).

Рисунок 1 – Векторизована інформація про доступність просторових об'єктів для людей з обмеженими можливостями

Під час розробки геоінформаційної платформи передбачається провести дослідження стосовно надання геоінформаційної підтримки маломобільним людям та відповідним громадським організаціям, забезпечення аналітичними інструментами, адаптованими під потреби людей з обмеженими можливостями, а також виявлення будівельних та інших недоліків, які ускладнюють життя зазначених груп населення.

Крім того, портал надасть користувачам доступ до просторової та атрибутивної інформації через єдиний картографічний інтерфейс, що володіє інструментами навігації, масштабування, пошуку та друку.

Визначення просторових об'єктів соціальної інфраструктури, що вже пристосовані для життя та пересування людей з обмеженими можливостями, а також об'єктів, що потребують підвищеної уваги, необхідно як для місцевих жителів, працівників державних та громадських організацій, так і для гостей міста Харкова.

Слід зазначити, що передбачається розробити інтерфейс для планування оптимальних маршрутів пересування, який надасть додаткові переваги геоінформаційній системі, звільняючи користувача від необхідності звертатися до інших джерел інформаційних ресурсів, та дозволить вимірювати відстані, будувати маршрути, оцінювати відповідність просторового об'єкта вказаним параметрам.

НЕКОТОРЫЕ АСПЕКТЫ УСТРОЙСТВА НАЗЕМНОГО ПЕШЕХОДНОГО ПЕРЕХОДА ПРИ НАЛИЧИИ ПОДЗЕМНОГО ПЕРЕХОДА

В. Н. КУЗЬМЕНКО, А. С. КРАСИЛЬНИКОВА, Н. С. МУРАВЬЕВА,
Е. Н. ГОРЕЛИК,

Белорусский национальный технический университет, (г. Минск, Белоруссия)

E-mail: kuz.vas.nik@gmail.com

При проектировании новых магистральных улиц в г. Минске зачастую для перехода пешеходам проезжей части предусматривается устройство подземных пешеходных переходов. Устройство подземных пешеходных переходов через магистральные улицы обладает рядом преимуществ, в частности с точки зрения возможностей управления транспортными потоками и отсутствием конфликта транспорт-пешеход. Однако, как показывает практика, не все пешеходы готовы пользоваться подземными пешеходными переходами и в некоторых случаях принимают повышенный риск и переходят проезжую часть в неположенном месте, чтобы не спускаться в подземный переход. Особенно это заметно при наличии подземного перехода через неширокие (2-3 полосы) улицы, примыкающие к магистральным.

Примером, такой ситуации является перекресток пр-т Дзержинского – ул. Космонавтов – ул. Е. Гедройца, расположенный в г. Минске. Пр-т Дзержинского является улицей общегородского значения (8-10 полос), обеспечивает транспортную связь центральной и юго-западной части города, а также выезд на МКАД. Улица Космонавтов является магистральной улицей районного значения категории (4 полосы для движения), а ул. Ежи Гедройца – улицей местного значения (2-3 полосы).